Ankenævnet for Forsikring

Den 20. maj 2015 blev i sag nr. 86999:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Forsikringsselskabet Vendsyssel A/S
Brinck Seidelins Gade 6 - 8
9800 Hjørring

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har via sine forældre ulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Vendsyssel A/S. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde erstatning i anledning af et anmeldt ulykkestilfælde den 10/2 2011.

Selskabet har afvist erstatning med henvisning til, at sagen er forældet den 3/3 2014[2].

Klageren, der er født i 1993, har i anmeldelse af 17/2 2011 om ulykken anført:

> "Chaufføren mistede kontrol over bilen da der pludselig var glat. Lufttemperaturen var ca. 4 grader, og det var i nærheden af en å. Hastigheden var ca. 70 km/t, og bilen kom i slinger."

Det fremgik endvidere af anmeldelsen, at klageren ved ulykken beskadigede ryggen, nakken samt venstre arm og ben.

Selskabet har i brev af 3/3 2011 til klageren anerkendt ulykken som omfattet af forsikringen, idet det i øvrigt er anført:

> "Der udbetales erstatning hvis der blive tale om et varigt men på 5 % eller derover som følge af ulykken.
>
> Fastsættelsen af det varige men kan først ske, når man ikke længere er under behandling, herunder genoptræning - og tilstanden er stationær. At tilstanden er stationær betyder, at lægerne kan konstatere at tilstanden hverken bliver værre eller bedre.

Hvis lægen mener, at tilstanden er stationær inden der er gået et år, er du velkommen til at kontakte os.

Hvis vi ikke hører fra dig inden et år fra skadedatoen, går vi ud fra at vi kan afslutte sagen."

Klagerens advokat har herefter i brev af 8/5 2014 til selskabet anført:

"I ovennævnte sag tillader jeg mig nu at vende tilbage, idet der nu er fremkommet en delvis vurdering fra … [ansvarsforsikringsselskabet] vedrørende følgerne efter ulykkestilfældet.

Som det fremgår af vedlagte kopi af brev fra [ansvarsforsikringsselskabet] af 23. april 2014 vurderer [ansvarsforsikringsselskabet] mengraden til 12 %.

Jeg vedlægger til orientering kopi af mit brev af d.d. til [ansvarsforsikringsselskabet] hvoraf fremgår at jeg er af den opfattelse, at [ansvarsforsikringsselskabet] ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til generne for kæbepartiet.

Jeg skal dog anmode Forsikringsselskabet Vendsyssel om at fremsende acontogodtgørelse i form af 12 % varigt men, nøjagtigt som jeg har anmodet [ansvarsforsikringsselskabet] om at foretage udbetaling af."

Selskabet har som svar herpå i brev af 10/6 2014 anført:

"Uheldet er indtruffet d. 11[10]-2-2011, og vi har umiddelbart efter modtaget anmeldelse.

Vi har ved brev af 3-3-2011 anerkendt erstatningspligten. Det fremgår af vores anerkendelsesbrev, at skadelidte skal kontakte os omkring årsdagen hvis denne mener at have gener efter uheldet.

Vi har efterfølgende modtaget regning for behandlinger som er afregnet d. 27-4-2011.

Herefter er der modtaget brev fra jer. Det fremgår alene af brevet, at I repræsenterer skadelidte og at I allerede er bekendt med, at vi har anerkendt og betalt behandlinger.

I perioden efter vores anerkendelse er der ikke tilføjet nyt til sagen, og der har ikke været nogen form for forhandlinger i sagen.

Som følge af dette er vi af den opfattelse, at sagen er forældet 3 år efter vores anerkendelse hvorfor forældelsen er indtrådt 3-3-2014.

Vi har på intet tidspunkt modtaget noget ønske om suspension og der er heller ikke andre årsager til at forældelse skulle være suspenderet.

Vi må derfor afvise sagen."

Advokaten klagede over afgørelsen i brev af 7/7 2014, idet hun anmodede om, at selskabet straks meddelte, at det ikke ville gøre forældelse gældende.

Som svar herpå har selskabet i brev af 23/7 2014 bl.a. anført:

> "Vi må fastholde, at vi fortsat mener at sagen er forældet.
>
> I denne forbindelse skal vi gøre opmærksom på, at I på intet tidspunkt har meddelt, at der fortsat verserer en sag. I jeres brev har I alene gjort opmærksom på, at I repræsenterer skadelidte i sagen, og I gør ligeledes opmærksom på, at I har kendskab til den korrespondance der foreligger.
>
> Derfor må I også være vidende om, at vi i vores brev af 3-3-11 bad skadelidte kontakte os hvis der omkring årsdagen stadig var gener. En sådan henvendelse har vi aldrig fået.
>
> Da I endvidere i jeres brev angiver, at behandlingen hos fysioterapeut har effekt, og der aldrig siden er modtaget regninger for behandlinger eller nogen form for oplysninger, så har vi ingen anledning til at tro andet, end at jeres klient ikke har gener efter uheldet.
>
> Det er sædvanligt, at ulykkesselskabet orienteres hvis der indhentes lægelige akter i en ansvarssag, og det må jo være sket for længst hvis ansvarsselskabet har kunnet vurdere sagen. I har derfor haft rig mulighed for at orientere os i sagsforløbet hvilket slet ikke er sket. Endvidere har I også haft rig mulighed for at kontakte os for aftale om suspension.
>
> Endelig skal vi også gøre opmærksom på, at jeres brev ikke indeholder nogen information om at en ansvarssag er verserende.
>
> Det nyligt fremsendte krav om betaling af varigt men svarende til 12 % er også sendt uden nogen form for behørig dokumentation for kravet i form af lægelige oplysninger.
>
> I anledning af jeres brev har vi kontaktet en række store selskaber som ikke nikker genkendende til den praksis I har antydet. Hvis der ikke skal indgås aftale om suspension for at undgå forældelse så skal der foreligge en forhandlingssituation hvor selskabet orienteres om sagen og de lægelige akter ansvarsselskabet indhenter. Selskaberne oplyser, at man ville gøre forældelse gældende i en sag med et sagsforløb som denne."

Der er i forbindelse med advokatens behandling af sagen over for ansvarsforsikringsselskabet udfærdiget neurokirurgisk speciallægeerklæring den 22/12 2013. Det fremgår bl.a. heraf:

> "Arbejde og sociale forhold:
> [Klageren] har gået i folkeskole og var på ulykkestidspunktet startet på handelsskolen. Hun var sygemeldt fra 11. februar til 14. november 2011 og sprang resten af skoleåret på handelsskolen over og tog i stedet for 10. klasse inden hun efter sommerferien 2012, startede forfra på handelsskolen. Hun har efterfølgende passet sin skolegang planmæssigt med i gennemsnit 1 ugentlig sygedag pga. hovedpine/nakkesymptomer. [Klageren] har bestået de eksaminer hun har været til. På sigt er det hendes plan at uddanne sig til …
>
> [Klageren] havde et fritidsjob som hun var sygemeldt fra fra ulykkestidspunktet til 9. juni 2011. Herefter startet op nogle få timer af gangen. I øjeblikket har hun et fritidsjob på en tankstation (8 timer/uge fordelt på 2-3 dage).

[Klageren] bor hjemme hos forældrene og passer de pligter hun skal. Hun har haft 2 heste som hun før ulykken brugte rigtig meget tid på. Efterfølgende har hun ikke kunne passe eller ride med dem og har været nødsaget til at sælge dem.

Klager:
[Klageren] har følgende klager, som er opstået/forværret efter ulykken 10. februar 2011:
• Hoved: Har dagligt hovedpine. Vågner nogen gange med den, men oftest kommer den i løbet af dagen. Lindres med smertestillende eller hvile. Starter oftest i baghovedet og breder sig frontalt med en venstresidig dominans. Fremkaldes når hun sidder med hovedet stille f.eks. ved PC arbejde eller når hun laver lektier. Har bemærket at hun ofte har et sløret syn eller er lysoverfølsom - hun er usikker på om der er relation til hovedpinen (og intensiteten af denne).
• Kæberne: Mærker ofte når hun taler, spiser eller gaber at det føles som om at kæbeleddene går af led. [Klageren] kan mærke klik lyde i leddene ved bevægelse. Dette ledsages ofte af ømhed og smerter i kæbemusklerne og i slemme tilfælde er hun følelsesløs sv.t. disse områder.
• Nakke og venstre arm: Mærker efter ulykken en konstant spænding, ømhed og tendens til krampeagtig fornemmelse i nakkemuskulaturen (ve side > højre). Kommer hvis hun sidder stille med hovedet/nakke eller hvis hun bevæger hovedet pludseligt i en eller anden retning. I slemme tilfælde mærker hun at et forskelligt antal fingre kan sove på venstre side.
• Ryggen: Mærker ca. x 1 ugentligt gener i den midterste og nederste del ryggen form af muskelømhed, spændinger og bevægeindskrænkninger samt smerter
• Venstre knæ: I modsætning til før ulykken, hvor knæet føltes ustabilt i A-P retning, at det nu er ustabilt i sideplanet ligeledes. Har nemmere ved at få gener/smerter i knæet ift. før ulykken.

Resumé og konklusion: 20 årig kvinde - kendt traume mod venstre knæ i 2005 (løshedsfornemmelse i knæet efterfølgende) og tandregulering i 2006-7 (ingen gener fra kæberne efterfølgende) - som for knap 2 år siden er forsædepassager (uden sele), som forulykker i bil pga. glatføre.

Ses af egen læge dagen efter og er i skadestuen 3 dage senere. Klager over hovedpine, gener/-smerter fra nakke, lænd og venstre knø. Får smertestillende medicin og begynder på fysioterapi og er samtidig sygemeldt fra handelsskole og fritidsjob.

Nu knap 2 år efter har skadelidte forsat daglig hovedpine, gener fra nakken og lænden samt kæbeleddene og har fornemmelse af et ustabilt venstre knæ. Hun tager fortsat smertestillende, men er ophørt med fysioterapi da det ingen effekt havde. Skadelidte er tilbage på handelsskolen og har taget et år om.

Ved den objektive undersøgelse findes indskrænket bevægelighed af nakken og muskelømhed sv.t. hele rygsøjlen og diffus paravertebral muskelømhed.

Der er en årsagssammenhæng mellem ulykken og de gener som stammer fra hoved, nakke og lænd, når man tager skadesmekanisme (højenergi traume - brugte ikke sele)/sygehistorien i betragtning. Jeg har som neurokirurg ikke de kundskaber der skal til for at vurdere årsagssammenhængen mellem ulykken og kæbe/knæ problematikken. På sigt må man forvente at tilstanden langsomt bedres over tid, men det er usikkert hvor mange gener der vil forblive permanente."

I klage til nævnet af 25/11 2014 har advokaten gjort gældende, at kravet ikke er forældet. Som følge heraf kræver advokaten, at selskabet udbetaler aconto erstatning svarende til en méngrad på 12 %, som ansvarsforsikringsselskabet har anerkendt på baggrund af speciallægeerklæringen. Til støtte for kravet har advokaten anført:

> "Det er principalt min opfattelse, at kravet ikke er forældet, da den almindelige 3-årige forældelsesfrist endnu ikke er udløbet. Jeg skal i den forbindelse henvise til forældelseslovens § 3, stk. 2, hvor følger, at hvis fordringshaver har været ubekendt med sit krav, løber forældelsesfristen først fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til sit krav.
>
> I denne sag er der tale om en skadelidt, der efter ulykken har forsøgt at færdiggøre sin skole og vende tilbage til en normal tilværelse. Det fremgår af speciallægeerklæring af 22. december 2013, at hun har modtaget forskellige former for behandling med henblik på at bedre tilstanden. Det har imidlertid vist sig, at min klient ikke har kunnet blive helbredt for sine gener, hvilket dog først har stået klart efter speciallægeerklæring af 22. december 2013.
>
> Det er derfor undertegnedes opfattelse, at forældelsesfristen for krav på acontoudbetaling af varigt men først løber fra den 22. december 2013, hvor det stod klart for min klient, at en del af hendes lidelser ikke ville kunne behandles, og at hun derfor havde et varigt men. Forældelsesfristen er derfor endnu ikke udløbet.
>
> Jeg skal i den forbindelse henvise til Ankenævnet for Forsikrings afgørelse af 8. september 2014 i sag nr. 86140, hvor skadelidte i ca. 6 år havde været ubekendt med en forhøjet mengrad. Til trods herfor statueredes det, at kravet ikke var forældet.
>
> Det er subsidiært min opfattelse, at min klients skade er omfattet af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 3, hvorefter krav ifølge personforsikring, hvor forsikringsbegivenheden er skadens indtræden eller konstatering, forældes efter 10 år.
>
> Endelig må der henvises til selskabets brev af 3. marts 2011, hvori min klients skade anerkendes som værende dækningsberettiget. Følgende fremgår af selskabets brev:
>
> 'Fastsættelsen af det varige men kan først ske, når man ikke længere er under behandling, herunder genoptræning - og tilstanden er stationær. At tilstanden er stationær betyder, at lægerne kan konstatere, at tilstanden hverken bliver værre eller bedre'.
>
> Det er nu selskabets opfattelse, at min klients krav er forældet d. 3. marts 2014. Ud fra denne betragtning skulle min klients tilstand altså have været stationær d. 3. marts 2011, ca. 3 uger efter trafikulykken d. 10. februar 2011.
>
> Det er efter min opfattelse åbenbart, at tilstanden ved en skade svarende til min klients ikke vil være stationær før efter længere tids behandlings- og medicineringsforløb.
>
> På baggrund af ovenstående er det min opfattelse, at kravet ikke er forældet, og da selskabet ikke ses at bestride, at min klient har et varigt men, fastholdes krav om acontoudbetaling svarende til 12 %."

Selskabet har over for nævnet i brev af 11/12 2014 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "1-7-2011 – modtages brev fra skadelidtes advokat. Brevet har alene orienterende karakter idet der bl.a. fremgår at: 'Jeg er bekendt med, at det indtrufne ulykkestilfælde allerede er anmeldt og at forsikringsselskabet Vendsyssel har tilkendegivet, at der er tale om [et] dækningsberettiget ulykkestilfælde…' Advokaten oplyser også, at han er bekendt med at der er betalt for behandlinger. Af samme brev fremgår, at skadelidte har haft god gavn af behandlingen. Således fremgår det af notat fra fysioterapeut modtaget med advokatens brev, at skadelidte er i et behandlingsforløb der stille og roligt bevæger sig i den rigtige regning.
>
> Da brevet alene har orienterende karakter, bliver det ikke besvaret af selskabet.
> …
> Skadelidtes advokat har anført, at skadelidte i herværende sag er ubekendt med sit krav, idet hun modtog behandlinger og forsøgte at færdiggøre sin skole.
>
> Vi er af den opfattelse, at 3 års fristen jf. Forældelseslovens § 3 gælder fra skadedagen idet skadelidte straks er bekendt med at hun har pådraget sig personskade. Hun er umiddelbart efter uheldet i kontakt med egen læge, hun undersøges på skadestuen og hun modtaget fysioterapibehandlinger op til 3 gange om ugen.
>
> Der er ingen oplysninger om at generne gik væk tværtimod har advokaten oplyst at de har været tilstede hele tiden. Skadelidte har derfor været bekendt med at hun straks fra skadedagen har været bekendt med hendes gener, og hun har på intet tidspunkt været uvidende om sit krav. Derfor starter forældelsesfristen med at løbe fra skadedagen og senest d. 14-2-2011 hvor hun undersøges på skadestuen.
>
> Efter Forsikringsaftalelovens § 29 indtræder forældelsen tidligst 3 år efter selskabet har anerkendt skaden og har bedt om yderligere oplysninger. Dette sker i denne sag ved vores brev af 3-3-2011 til skadelidte. Der har efter denne dato ikke været korrespondance af forhandlende karakter, idet vi alene har modtaget et orienterende brev fra advokaten indeholdende akter vi allerede havde modtaget.
>
> Efter forsikringsaftaleloven forælder sagen derfor d. 3-3-2014.
>
> Skadelidtes advokat henvender sig 8-5-2014 svarende til 2 måneder efter forældelsen er indtrådt.
>
> Vi finder, at vores vurdering af sagen er i overensstemmelse med retspraksis. Her kan bl.a. nævnes følgende domme:
>
> ./. Odense byret 11-12-2013 - forældelsesfristen løber fra skadedagen./. Glostrup byret 12-6-2013 - forældelsesfristen løber fra skadedagen
> Der findes en række andre domme der støtter vores synspunkt ligesom det fremgår af ankestyrelsens hjemmeside under ulykkesforsikring.
>
> Vi skal heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at skadelidte i sagen siden senest 1-7-2011 har været repræsenteret af advokat, og derfor må være fuldt ud rådgivet om reglerne for forældelse ligesom man må formode at denne kan sikre at forældelse ikke indtræder, hvilket ikke er sket.

> Tilsyneladende repræsenterer denne advokat skadelidte over for en motoransvarsforsikring og advokaten har derfor haft rig lejlighed til at henvende sig til Vendsyssel Forsikring om sagen på et tidligere tidspunkt. Dette er ikke sket. Hvis advokaten dermed har pådraget sig en ansvarspådragende fejl, kan dette ikke føre til at ulykkesforsikringsselskabet hæfter ud over lovgivningens regler."

Klagerens advokat har i brev af 10/2 2015 til nævnet fastholdt sin afgørelse og har bl.a. kritiseret selskabets fortolkning af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt., ligesom hun afslutningsvis i brevet har anført:

> "Endelig bør det for en ordens skyld pointeres, at min klient rettede henvendelse til selskabet omkring 1-årsdagen for anerkendelsen. Dette fremgår af selskabets brev af 14. februar 2012, der vedlægges som bilag ...
>
> Det er således ikke korrekt, når selskabet i sit indlæg af 11. december 2014 anfører, at der ikke var henvendelse fra min klient efter 1 år.
>
> Der er tale om, at min klient foretog anmeldelse af en jakke, som var blevet beskadiget ved ulykken. Til dokumentation herfor vedlægges som bilag 11 skades-anmeldelse af 28. februar 2012.
>
> Såfremt min klient havde været vidende om et varigt men på dette tidspunkt, havde det været nærliggende også at anmelde dette sammen med den beskadigede jakke. Dette gjorde min klient imidlertid ikke, da hun ikke var bekendt med et varigt men, som først kunne fastslås væsentligt senere, jf. sagsfremstillingen i klage af 25. november 2014.
>
> Samtidig må det anføres, at såfremt selskabet fandt det væsentligt, burde man i denne forbindelse have spurgt ind til et evt. varigt men, og som minimum have vejledt min klient om konsekvenserne af, at hendes tilstand endnu ikke var stationær."

Selskabet har i brev af 16/2 2015 fastholdt sin afgørelse og har til advokatens bemærkninger anført:

> "Advokaten argumenterer videre på en sådan måde at man skulle tro, at skadelidte ikke er vidende om har hun har varige gener. Vi kan ikke følge denne argumentation. Det fremgår af sagen, at advokaten d 8-5-2014 har fremsat krav om betaling af en mengodtgørelse på 12 %, som motoransvarsforsikringsselskabet er nået frem til.
>
> En sådan mengrad er naturligvis ikke opstået på 2 måneder, ligesom der givet er indhentet spec. lægeerklæring til vurdering af en sådan mengrad.
>
> Det er derfor ud fra advokatens egen argumentation klart, at skadelidte var bekendt med at hun havde gener inden forældelsesfristen sprang, og der er ingen suspensioner.
>
> Advokaten har selv over for selskabet meddelt, at denne varetager skadelidtes interesse. Derfor har selskabet ikke pligt til at orientere skadelidte direkte om noget - faktisk er det praksis at selskaberne alene har kontakt med advokaten og ikke den tilskadekomne.
>
> Samtidig har advokaten været i besiddelse af alle lægelige oplysninger og har haft al mulig lejlighed til at kontakte selskabet inden udløb af 3 års fristen.

> Endelig meddeler advokaten, at skadelidte har kontaktet selskabet inden der er gået et år efter uheldet.
>
> Vi skal gøre opmærksom på, at skadelidte har kontaktet selskabet for at få fremsendt en skadeanmeldelse til udfyldelse for anmeldelse på den tegnede indboforsikring. Dette har ingen sammenhæng med en anmeldt ulykkesskade, og er derfor naturligvis ikke noteret i forbindelse med denne skade."

Afslutningsvis har advokaten i brev af 10/3 2015 supplerende oplyst:

> "I ovennævnte sag har jeg modtaget selskabets brev af 16. februar 2015, hvortil jeg har følgende supplerende bemærkninger, idet de tidligere fremsatte argumenter for Ankenævnet for Forsikring fastholdes.
>
> Det er således fortsat min opfattelse, at forældelsesfristen har været suspenderet indtil stationærtidspunktet, som tidligst kunne fastsættes til d. 22. december 2013.
>
> I forhold til den anmeldelse, som min klient foretog til selskabet ca. 1 år efter skadens indtræden, må det bemærkes, at selskabet, mig bekendt, ikke opererer med særskilte afdelinger. Selskabets sagsbehandlere (pt. 4 ansatte ifølge selskabets hjemmeside) behandler således alle typer skader, der kan tegnes dækning for i selskabet.
>
> Det er dernæst ikke korrekt, når selskabet anfører, at skadesanmeldelsen på den tegnede indboforsikring 'ingen sammenhæng har til en anmeldt ulykkesskade'. Det fremgår således af anmeldelsen, at min klient fik beskadiget sin jakke i forbindelse med den samme ulykke, som er omdrejningspunktet i denne sag.
>
> På den baggrund er det dokumenteret, at min klient netop har rettet henvendelse 1 år efter ulykken."

Nævnet udtaler:

Klageren har ved ulykken den 10/2 2011 beskadiget ryggen, nakken samt venstre arm og ben. Dagen efter ulykken kontaktede hun lægen, da hun ikke kunne stå ud af sengen. Af sagens bilag fremgår i øvrigt, at hun var sygemeldt i perioden 11/2 – 14/11 2011, og at hun har måttet opgive en påbegyndt uddannelse på grund af for meget sygefravær.

Selskabet har i en periode umiddelbart efter skaden dækket fysioterapeutomkostninger. Klageren har været repræsenteret af advokat, der tillige har repræsenteret klageren over for ansvarsforsikringsselskabet, hvor der forelå en afgørelse om mén den 23/4

2014 på 12 %. Méngraden blev fastsat på baggrund af en neurokirurgisk speciallægeerklæring af 22/12 2013.

Selskabet anerkendte ulykkestilfældet den 3/3 2011 og anmodede klageren om at vende tilbage til selskabet inden et år, såfremt hun mente at have pådraget sig et varigt mén. I modsat fald ville selskabet afslutte sagen.

Klagerens advokat har under forløbet ført sagen mod ansvarsforsikringsselskabet, ligesom hun har orienteret selskabet om, at hun repræsenterer klageren. Advokaten henvendte sig til selskabet den 8/5 2014 med krav om aconto-erstatning svarende til et mén på 12 %.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt., at hvis selskabet anerkender, at der foreligger en dækningsberettiget skade, men anmoder om yderligere oplysninger med henblik på opgørelse af kravets størrelse, indtræder forældelse 3 år efter selskabets meddelelse herom.

Da der er gået mere end 3 år fra klagerens modtagelse af selskabets brev af 3/3 2011, hvori selskabet meddelte, at det anerkendte den anmeldte hændelse som dækningsberettigende og anmodede om yderligere oplysninger, indtil klageskemaet blev modtaget i nævnet, finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 2. pkt.

Nævnet bemærker, at det fremgår af bogen Forsikringsret af Ivan Sørensen, side 393, at "fristen på de 3 år er absolut, og kan f.eks. ikke suspenderes efter forældelsesloven, jf. bemærkningerne i L 166. Formålet er at tilgodese selskabernes interesse i at kunne få afsluttet sagerne inden for en rimelig tid. Erfaringerne må vise, om de sikredes interesser også er varetaget på tilstrækkelig måde, især ved store og komplicerede krav. Der burde nok være et krav om, at selskabet i meddelelsen skulle informere om 3-årsfristen.

10. 86999

Som sagen foreligger oplyst finder nævnet, at der ikke fra klagerens eller advokatens side er indledt forhandlinger om fordringen med selskabet, som efter forældelseslovens § 21, stk. 5, kan give grundlag for at statuere suspension af forældelsen.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels